

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Đakovo, Trg dr. F. Tuđmana 2

Posl. br. P-125/2024-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, sudac Željko Samardžić, u pravnoj stvari tužitelja Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, zastupana po zakonskom zastupniku Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, Stalna služba u Đakovu, protiv tuženika Ante Pratljačića, OIB: 35591903929, Ledenik, K. Zvonimira 117, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. srpnja 2026. u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 10. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Anti Pratljačiću iz Ledenika, K. Zvonimira 117 (OIB: 35591903929) isplatiti tužitelju Republici Hrvatskoj (OIB: 52634238587) iznos od 1.192,37 EUR (tisućustodevedesetdva eura i tridesetsedam centi) zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od 11. prosinca 2023. pa do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tuženiku Anti Pratljačiću iz Ledenika, K. Zvonimira 117 (OIB: 35591903929) isplatiti tužitelju Republici Hrvatskoj (OIB: 52634238587) iznos od 300,00 EUR (tristo eura) na ime troškova parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama koje na takav iznos teku od dana donošenja ove presude 10. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 21. ožujka 2024. podnio tužbu u kojoj je naveo da je presudom Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama broj P 624/17 od 09. ožujka 2018. između ostalog naloženo tužitelju – tada tuženiku da tuženiku – tada tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 8.381,00 kn / 1.112,35 EUR a (polovica od iznosa 16.762,00 kn / 2.224,70 EUR-a). Ističe da je nakon pravomoćnosti iste presude tuženik – tada tužitelj, pokrenuo ovršni postupak radi naplate troška parničnog postupka podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu FINA-i Našice i u cijelosti se naplatio u iznosu od 1.192,37 EUR-a. Nadalje, navodi da je protiv presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gž-2440/18 od 13. studenog 2018. (kojom je odbijena žalba na gore navedenu prvostupanjsku presudu) tužiteljica – tada tužena uložila reviziju koja je rješenjem Vrhovnog suda RH broj Rev-546/2019 od 06. lipnja 2023. prihvaćena te je ukinuta presuda Županijskog suda u Zagrebu br. Gž-2440/2018 od 13. studenog 2018. kao i presuda Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama br. P-624/17 od 09. ožujka 2018. ispravljena rješenjem Općinskog suda u Đakovu, Stalne službe u Našicama broj Pu P-3957/19 od 04. siječnja 2019. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Naime, kako tuženik do dana podnošenja ove tužbe nije izvršio povrat naplaćenog nepripadajućeg iznosa od 1.192,37 EUR-a, koji iznos je primio na temelju osnove koja je kasnije otpala, to tužitelj predlaže sudu donijeti presudu kojom će naložiti tuženiku isplatiti mu iznos od 1.192,37 EUR.

2. Tuženik je 25. travnja 2024. podnio odgovor na tužbu u kojoj je naveo da se protivi tužbenom zahtjevu kao neosnovanom, no da ne spori t. I. II. III. i IV. historijata tužbe. Smatra da nije primio isplatu bez valjane pravne osnove. Ističe prigovor zastare. Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u spis te je pročitao odgovor tuženika na prijedlog tužitelja za mirno rješenje spora (str. 4 spisa), presudu i rješenje Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama pod posl. br. P-624/17-17 od 9. ožujka 2018. (str. 5-9 spisa), rješenje o ispravku ovoga suda pod posl. br. Pu P-395/19-4 od 4. siječnja 2019. (str. 10 spisa), presudu Županijskog suda u Zagrebu pod posl. br. Gž-2440/2018-3 od 13. studenog 2018. (str. 11-15 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (str. 16 spisa), zahtjev za izravnu naplatu (str. 17-18 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl. br. Rev-546/2019-2 od 6. lipnja 2023. (str. 19-23 spisa), presudu ovoga suda pod posl. br. P-719/2023-8 od 11. prosinca 2023. (str. 29-39), žalbu tužitelja na presudu od 11. prosinca 2023. (str. 40-42), žalbu tuženika na presudu od 11. prosinca 2023. (str. 43-44). Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Među parničnim strankama nije sporno da se tužitelj prije podnošenja ove tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora, no osnovanost kojeg zahtjeva je tuženik osporio dopisom. Nadalje, nije sporno da je presudom Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama broj P-624/17 od 09. ožujka 2018. između ostalog naloženo tužitelju – tada tuženiku da tuženiku – tada tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 8.381,00 kn / 1.112,35 EUR a (polovica od iznosa 16.762,00 kn / 2.224,70 EUR-a). Nije sporno niti da je nakon pravomoćnosti iste presude tuženik – tada tužitelj, na temelju takve ovršne isprave pokrenuo postupak izravne naplate pred Financijskog agencijom (dalje FINA) i u cijelosti se naplatio u iznosu od 1.192,37 EUR-a. Na kraju, nije sporno niti da je protiv presude Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-2440/18 od 13. studenog 2018. (kojom je odbijena žalba na gore navedenu prvostupanjsku presudu), tužitelj – tada tuženik uložio reviziju koja je rješenjem Vrhovnog suda RH broj Rev-546/2019 od 06. lipnja 2023. prihvaćena te je ukinuta presuda Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-2440/2018 od 13. studenog 2018. kao i presuda Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama br. P-624/17 od 09. ožujka 2018. ispravljena rješenjem Općinskog suda u Đakovu, Stalne službe u Našicama broj Pu P-3957/19 od 04. siječnja 2019. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Sve navedeno tuženik niti ne spori u odgovoru na tužbu budući da navodi: "Toč. I, II, III i IV priznaju se."

6. Dakle, među parničnim strankama nije sporna niti visina tužbenog zahtjeva već je sporno je li tuženik od tužitelja stekao iznos od 1.192,37 EUR bez osnove, odnosno na temelju osnove koja je kasnije otpala, te je li takvo potraživanje tužitelja u zastari.

7. Iz Zahtjeva za izravnu naplatu od 25. siječnja 2019. (str. 17-18 spisa) proizlazi kako je tuženik Anto Pratljačić kao ovrhovoditelj, putem punomoćnika podnio FINA-i protiv tužitelja kao ovršenika zahtjev za naplatu tražbine iz ovršne isprave i to presude Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama broj P-624/17 od 09. ožujka 2018. i rješenja ovoga suda Pu P-395/19-4 (rješenje o ispravku).

8. Iz Specifikacije izvršenja osnove za plaćanje izdane od strane FINA-e 28. prosinca 2023. (str. 16 spisa) proizlazi da je FINA osnovu za plaćanje P-624/17 zaprimila 25. siječnja 2019. te da je po istoj tuženik kao ovrhovoditelj naplatio ukupan iznos od 1.192,37 EUR.

9. Iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod posl. br. Rev-546/2019-2 od 6. lipnja 2023., proizlazi da je tužitelj Republika Hrvatska istu zaprimila po zakonskom zastupniku i to 29. kolovoza 2023.

10. Ostalu materijalnu dokumentaciju sud nije posebno reproducirao budući da se ista niti ne odnose na sporne i odlučne činjenice u ovome postupku.

11. Svu reproduciranu materijalnu dokumentaciju sud prihvaća kao istinitu s obzirom da stranke ovoga postupka niti nisu sporile činjenice i sadržaj naveden u istoj.

12. Iz ovako reproduciranih i ocijenjenih dokaza sud je nedvojbeno utvrdio da je tuženik kao tužitelj u parničnom postupku ishodio pravomoćnu i ovršnu presudu kojom je ovdje tužitelju bilo naloženo isplatiti tuženiku i Mirku Pratljačiću iznos parničnih troškova od 16.762,00 HRK. Također, utvrđeno je da je tuženik Anto Pratljačić po takvoj ovršnoj ispravi podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu po kojemu je od tužitelja

naplatio ukupan iznos od 1.192,37 EUR. Nadalje, utvrđeno je da je navedena ovršna isprava kasnije otpala i to na način da je Vrhovni sud Republike Hrvatske odlukom pod posl. br. Rev-546/2019-2 od 6. lipnja 2023. ukinuo presudu Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-2440/2018 od 13. studenog 2018. kao i presudu Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Našicama br. P-624/17 od 09. ožujka 2018. ispravljenu rješenjem Općinskog suda u Đakovu, Stalne službe u Našicama broj Pu P-3957/19 od 04. siječnja 2019. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Na kraju, utvrđeno je da je ovakvu odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske tužitelj Republika Hrvatska zaprimila po zakonskom zastupniku i to 29. kolovoza 2023.

13. Odredbom čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznima odnosima (NN, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/11, 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO) je propisano da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Nadalje, odredbom st. 3. istog članka je propisano da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

14. Dakle, kako u predmetnom postupku nije sporno da je tuženik putem izravne naplate od tužitelja primio isplatu na temelju osnove koja je kasnije otpala i to u nespornom iznosu od 1.192,37 EUR, to je valjalo tuženiku naložiti na temelju čl. 1111. st. 3. ZOO-a isplatiti tužitelju navedeni iznos.

15. U odnosu na zatezne kamate na navedeni iznos, tuženik se kao stjecatelj smatra nepoštenim od trenutka dostave odluke o prihvaćanju izvanrednog pravnog lijeka i dužan je vratiti primljeno na osnovi koja je otpala s kamatama od trenutka kad je postao nepošten. Naime, kako tužitelj u predmetnom postupku ovome sudu nije dostavio podatak o datumu dostave odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske tuženiku, niti je predložio sudu izvršiti uvid u spis broj P-624/17 putem kojega bi se utvrdila takva činjenica, ovaj sud putem dostupne materijalne dokumentacije iz ovoga spisa kao najraniji datum saznanja tuženika o odluci o prihvaćanju izvanrednog pravnog lijeka može uzeti 11. prosinac 2023., odnosno dan donošenja prvostupanjske odluke u istom predmetu u ponovljenom postupku (str. 29-39 spisa), a kojega dana je tuženik nedvojbeno morao znati da je prethodna ovršna isprava P-6624/17-17 od 9. ožujka 2018. ukinuta.

15.1. Slijedom navedenog, tužitelju su na iznos od 1.192,37 EUR dosuđene zatezne kamate od 11. prosinca 2023., dok je u preostalom dijelu u kojem tužitelj potražuje zatezne kamate na takav iznos od 6. ožujka 2023. do 10. prosinca 2023. njegov zahtjev odbijen kao neosnovan, pa je odlučeno kao u t. I. izreke presude.

16. Naime, valja naglasiti i da je tuženik na ročištu od 7. srpnja 2026. predložio odrediti prekid postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred ovim sudom pod posl. br. P-432/2025, a koji postupak se po navodima tuženika vodi nakon ukinute presude pod posl. br. P-624/17 od 9. ožujka 2018. po reviziji, no koji prijedlog je ovaj sud odbio raspravnim rješenjem od 7. srpnja 2026. na temelju čl. 218. st. 2. Zakona parničnom postupku (NN, 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje ZPP). Isti prijedlog je odbijen budući da činjenica da još nije pravomoćno

odlučeno o tužbenom zahtjevu, nema utjecaja na donošenje odluke o tužbenom zahtjevu za povrat onog što je naplaćeno na temelju ukinute prvostupanjske presude.

17. Također, u odnosu na tuženikov prigovor zastare, potraživanja iz stjecanja bez osnove zastarijevaju za pet godina sukladno čl. 225. ZOO-a.

17.1. Dakle, kako je utvrđeno da je tužitelj odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-546/2019-2 od 6. lipnja 2023. kojom je kasnije otpala osnova na temelju koje je tuženik naplatio svoje potraživanje, zaprimio 29. kolovoza 2023., to je zastara počela teći 30. kolovoza 2023., odnosno prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir opći zastarni rok od pet godina, te početak tijeka zastarnog roka 30. kolovoza 2023., tužitelju nije prestalo pravo zahtijevati ispunjenje po otpaljoj osnovi budući da je tužba u predmetnom postupku podnesena 21. ožujka 2024.

18. Sud je o troškovima parničnog postupka odlučio na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a. Tužitelju su priznati troškovi u skladu s vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje OT). Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 150,00 EUR u skladu s Tbr. 7. t. 1. OT-a, te trošak pristupa ročištu od 7. srpnja 2026. u iznosu od 150,00 EUR u skladu s Tbr. 9. t. 1. OT-a, odnosno ukupan iznos od 300,00 EUR pa je o troškovima postupka odlučeno kao u t. II. izreke presude.

U Đakovu 10. srpnja 2026.

Sudac
Željko Samardžić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog opravka presude.

Presuda u sporovima male vrijednosti se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

DNA

1. Tužitelju po zakonskom zastupniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-8f2f8**

Kontrolni broj: **0b2f9-14ae7-13c30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.